

Lekker op de fiets door Zeist

De Pakistaanse hockeyhelden van het dorp en Schaerweijde

Elke dag worden Ali Akhtar en Muhammad Ateeq als lokale helden hartelijk begroet door de Zeister gemeenschap als ze op de fiets naar de markt gaan. Ze zijn inmiddels kleine beroemdheden in de winkelstraat van Zeist. Toch bleek de overstap van het boerendorpje Gogera in Pakistan naar Nederland een grote overstap voor de twee Pakistaanse hockeyers.

SANDER COLLEWIJN

„We zijn beroemd hier in Zeist,” lacht Akhtar vanuit het appartement op de Slotlaan in Zeist, waar de twee Pakistani op twee hoog boven de Schoenenreus wonen.

„In Pakistan zijn we als internationals al heel beroemd, maar als we hier door Zeist lopen komen er altijd wel wat mensen naar ons toe om ons de hand te schudden en te vragen hoe het met ons gaat. Ook bij Schaerweijde zijn we goed ontvangen.”

De twee Pakistani op hun fiets door Zeist, gadegeslagen door dorpsgenoten: het moeten kolde-riek beelden zijn. Na een moeizaam begin zijn Ali Akhtar (27) en Muhammad Ateeq (22) al een stuk beter geïntegreerd in Zeist. De redelijk Engels sprekende Akhtar, met als bijnaam Lala, fungeert daarbij als grotere broer van de verlegen Ateeq, die het Engels minder goed beheerst en het woord daarom graag aan Akhtar laat in het interview met de krant.

VERVELEND

De eerste schreden op Nederlandse bodem waren voor Akhtar (250 interlands) en Ateeq (75 interlands) ronduit vervelend. Op 1 september arriveerde Akhtar in Zeist voor de voorbereiding op het nieuwe seizoen met promovendus Schaer-



Ali Akhtar heeft het na een moeizame start uitstekend naar zijn zin in Zeist. FOTO'S FRANK ROZENDAAL

weijde. Op 2 september overleed zijn zus in Pakistan. De afgelopen jaren overleden al zijn vader en zijn broer.

Het verklaart meteen waarom de toch zeer behendige Pakistaanse spits de eerste paar weken van de competitie vrijwel onzichtbaar was. Pas de laatste wedstrijden voor de winterstop presteerde de Pakistaan zoals je dat verwacht van een 'Paki': onnavolgbaar en beslissend.

Ateeq was ook al eens beslissend

in de competitie, maar hockeyt niet als de gemiddelde Pakistaan. Met zijn één meter negentig is hij niet die handige Aziatische hockeyer, maar een goede strafcornerspecialist en een verdediger met een grote reach en een harde klap van achteruit.

Gevraagd naar de Pakistaanse manier van hockeyen pakt Akhtar in hun woonkamer zo zijn hockeystick beet om de bal honderd keer op en neer te halen. Ja, dat is de *Pakistan skill*, zoals ze dat in het gesprek vaker trots aanhalen. Hún manier van hockeyen die ze ooit wereldkampioen maakte.

APPARTEMENTEN

Allebei de Pakistanen komen uit een klein dorpje dichtbij het Pakistaanse Gogera, waar het hockeyveld ligt. Het appartement in dé winkelstraat van Zeist, waar de verwarming altijd lekker hoog staat, betekent pure luxe voor de hockeyers. Akhtar:

„Het huis wat we nu hebben is heel lekker. Muhammad en ik zijn gewend om in een huis te wonen met zestien man en de hele familie. Wij komen allebei uit boerengezinnen die koeien en kippen houden, net als iedereen uit ons dorp. Er wonen daar veel arme mensen, maar wij hadden het daar oké. Steeds meer mensen in Pakistan willen liever met minder mensen wonen, maar dat is vaak niet mogelijk omdat de huizen heel duur zijn.”

Bij binnenkomst van het huis was Akhtar net aan het skypen met zijn vrouw en liet hij trots zijn dochter zien via de webcam. Ateeq heeft nog geen gezin in Pakistan, maar

eens de hand schudden van een meisje of met ze dansen. Hier mag alles.”

Om hun teamgenoten beter te leren kennen hebben de Pakistani al een keer thuis gekookt voor een groepje van Schaerweijde, onder wie Sebastiaan Westerhout.

Ateeq kan het zich nog goed herinneren: „We hebben natuurlijk heel erg pittig eten gemaakt. Echte Pakistaanse curry. Wel met halal vlees, omdat we moslim zijn.”

Het Zeister team vaart ondanks een moeizaam begin prima bij de aanwezigheid van de Pakistaanse spelers. De promovendus is bezig aan geweldige eerste jaar als hoofd-

Ali Akhtar

‘In Pakistan mogen we hand van een meisje niet schudden’

klasser sinds de jaren tachtig. Akhtar (1 goal) en Ateeq (4 goals) hebben bijgedragen aan deze successen, maar de club en zij zelf verwachten na de winterstop wel meer. „Het is voor hen de eerste keer in Nederland en het is logisch dat ze even moesten aarden,” zegt Schaerweijde-coach Bart Looije daarover. „Toch zag je hun kwaliteiten snel terug op de training. Ali bijvoorbeeld is echt fanatiek en een fijne vent.”

Akhtar denkt dat hij en Ateeq beslissender zullen zijn in de tweede helft van het seizoen: „We snappen alles beter nu in Nederland. We zijn gewend aan het weer en de mensen. Ik ben nu blij hier en ik wil, als het mogelijk is, nog drie of vier jaar in Nederland blijven hockeyen.”

Dat kan zomaar bij Schaerweijde zijn, het enige wat de Pakistaanse hockeyers missen in Zeist is wat meer financiële armslag. Want Akhtar en Ateeq zijn zeker geen duurbetaalde buitenlanders. Tot eind februari zijn Akhtar en Ateeq terug in Pakistan om daarna in de tweede helft van het seizoen op de Zeister velden te laten zien wat voor hen de *Pakistan skill* inhoudt.

beide spelers kijken hun ogen uit in Nederland, waar de gebruiken totaal anders zijn.

Toch bidden de moslims elke dag vijf keer trouw en verbazen ze zich onderhand over de Nederlandse cultuur.

FEESTJES

Akhtar: „Als je in Pakistan de straat oversteekt stopt helemaal niemand. Hier in Nederland stopt echt iedereen, of je nou met een fiets bent of lopend. Verder is alles hier heel goed georganiseerd. Jullie hebben altijd veel feestjes, zoals op de hockeyclub. In Pakistan mogen we niet

Begeleiding van Javid

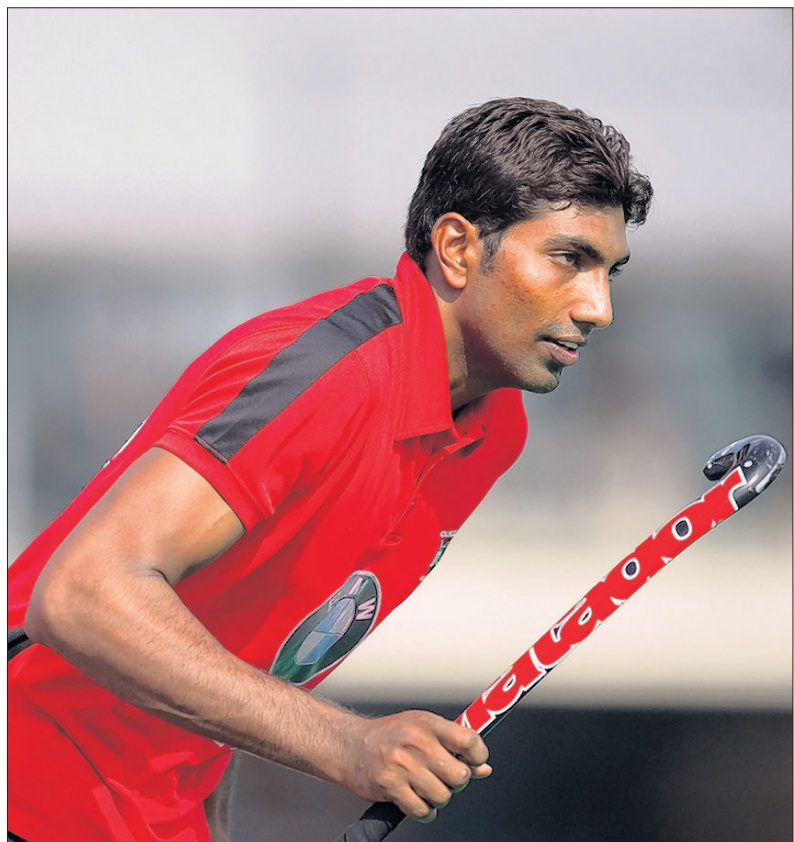
De Zeister ondernemer Nasir Javid is de man die de Pakistaanse hockeyers Ali Akhtar en Muhammad Ateeq meteen onder zijn hoede nam, toen ze in september bij Schaerweijde arriveerden.

Javid is zelf geboren in Pakistan en is onder andere oprichter van de stichting 'Sam2grow', die mensen in ontwikkelingslanden als Pakistan wil helpen met het realiseren van een stabiele leefomgeving.

„Pakistani helpen Pakistani,” zegt Javid over alle etentjes en hulp die hij de twee hockeyers al heeft gegeven. „Die twee jongens kregen een warm welkom bij Schaerweijde. Ze zijn ook gemoeteerd en kwamen puur voor het hockey, maar het is niet al-

tijd even makkelijk voor ze geweest.”

Zijn moederland en de negatieve beeldvorming gaat hem aan het hart: „Pakistan blijft een ontwikkelingsland en als Pakistaan moet je iets terug doen voor het land. De mensen krijgen weinig kansen om zich te ontwikkelen.” Akhtar is in ieder geval blij dat hij uiteindelijk is doorgebroken met hockey, want niet iedereen stond achter zijn keuze voor een hockeycarrière: „Mijn vader wilde dat ik meteen ging werken, maar ik wilde per se voor het hockeyen gaan. Pas toen ik voor het nationale team werd geselecteerd was hij blij met mijn keuze en wist hij dat ik daarin carrière kon maken en geld verdienen.”



Mohamed Ateeq is een strafcornerspecialist.